Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40157
Copyright: Melk, Benediktinerstift

ꝑslint illis nūc omnia que tamquā umbra
velocit' pertransierunt quam brevis de
lectacio quam longam vestem post se ē
hnt eterne miserie O stulti et vecordes ubi sūt
nūc verba ista: que cum leticia tanta et
cordis tripudia dicē solebatis Venite
et fruamur bonis et utamur creatura tam
quā in iuventute celeriter. Quid iuvant
nūc dulcia vinula: quibus tam celeriter
ꝑficiebatis siquidē: a contrario plangē
vobis convenit et plangendo exclamare
ac dicē ve ve: Ve nūc et in eternū Ve quia
nati sumꝰ nec ultᵃ mori valemus Ve quia
male torquemᵘʳ nec a tormentis ultᵃ umquā
liberabimᵘʳ. O quis est quis ista recogi
tet supplicia et nostra ad cor ponat tormenta
Hec enim talia sūt ut quicquid in mūdo hor
ribili excogitari possit huis conparari inrude
litate nō valet. O dies ꝑclara nesciens